

BÖCKER LÄSTA 2001

Karin Johannisson: Kroppens tunna skal

Intressant essäsamling om kroppens kulturhistoria. Bl a om synen på smärta, synen på kvinnligheten, rasbiologi etc. Aningen trögläst.

Gao Xingjian: När jag köpte ett spinnspö år farfar

Oväntat underhållande och allmängiltiga noveller av nobelpristagaren.

Justina Robson: Silver Screen

Spännande debutroman om ung kvinna och superdatorer, bl a med inlagd pojkvän. Kanske väl mycket dramatik på bekostnad av tänkvärda sf-idéer.

Robert Silverberg: The Best of Robert Silverberg

Samling noveller från 58 till 71, med hans egna vinjetter. Hunger med kannibalism, telepatens ensamhet, tidsresor som bestraffning, katolska robotar... Klassiska och nya sf-idéer i synnerligen njutbar form.

Robert A. Heinlein: Waldo & Magic, Inc.

Två långnoveller, lättlästa och underhållande med småroliga idéer i humoristisk stil, men utan djup i handling eller personteckning.

Robert Rankin: The Book of Ultimate Truths

Halsbrytande humoristisk historia som snarast får klassas som fantasy. Kul för stunden men lämnade ganska litet efter sig.

Ragnar Järhult: Snigelposten

Mycket mänskliga, lågmälda noveller om arbetare. Välskrivet och allmängiltigt, med verkliga personer som står fram också långt efter det att man läst boken.

Roody Ramsden: The Book of Love

En samling kvicka, begripliga dikter om mer eller mindre udda kärlek. Klart läsvärt.

Lars Jakobsson: I den Röda Damens slott

Fascinerande svensk SF-roman med rätt mycket mainstreamkaraktär. Marsresor förekommer som ett historiskt faktum i en parallellvärld till vår, och många SF-klassiker räknas upp i listor som ger en fannisk känsla. Utomordentlig!

Samuel R. Delany och Marilyn Hacker, red.: Quark 1

Samling riktig amerikansk New Wave-SF från 1970. Spännande att läsa men inte alltid så engagerande.

Wilson Tucker: The Lincoln Hunters

Underhållande tidsrese-SF med en hel del intern humor men utan egentligt djup eller vältecknade personer.

Iain M. Banks: Inversions

Klar fantasy av medeltidstyp, även om den kallas SF på baksidan. För mycket blod för min smak men hyggligt spännande och intressanta personer trots det klart hierarkiska systemet.

Thomas Pynchon: Vineland

Udda existenser i USA, politisk satir, hyggligt sammanhållen historia som inte engagerade så som jag väntat.

Åsa Nilssonne: Tunnare än blod

Enkel medicinsk deckare utan intressanta personer. St Görans sjukhus kändes igen liksom vardagen bland kandidater på kliniken. Ingen direkt höjdare.

Patricia Anthony: Happy Policeman

Fascinerande fantastisk SF med skenart alldaglig handling i en amerikansk by som plötsligt avskärmats och styrs av utomjordingar. Riktig SoW!

Joe Haldeman: The Forever War

Ansedd som SF-klassiker med Vietnamkriget flyttat till rymden. Tyvärr inte så helt lyckad vare sig som SF eller som krigsprotest.

Thomas M. Disch: The Dreams Our Stuff Is Made Of

Samling intelligenta essäer om SF, varifrån det kom, relation till politik och religion mm. Mycket intressant!

Kathleen Ann Goonan: Queen City Jazz

Riktigt idérik och omskakande SF med biologisk nanoteknik som grund för stadens liv, blandningar av äkta och holograferade människor, och levande personer. Riktigt lyckat faktiskt, om än möjligen väl lång ibland.

Poul Andersson: The Long Way Home

Efter lång rymdresa hamnar hjälten i en framtid med grupperingar som kämpar om makten, och han faller för en kvinna som liknar hans egen sedan länge döda fru. Bra flyt i en äkta SF-roman utan litterära pretentioner.

Kate Wilhelm: The Mile-Long Spaceship

Välskrivna noveller från 56 till 63, som åldrats med behag. Psykologiska rymdhistorier och politisk satir med intressanta huvudpersoner.

Greg Egan: Quarantine

Märkligt fascinerande tanke: Genom mänskliga tankar väljs en av annars samexisterande möjliga universa, och eftersom det skulle förstöra för andra i

rymden så stängs jorden inne i en karantän. Massor av SF-element, cyberpunk, spänning och en hel del humor. Utomordentlig SF.

Åke Hodell: Resan till Rom

Kort berättelse om Hodells resa till Rom tillsammans med Gunnar Ekelöf. Humoristisk och varm skildring av skalden.

J.K. Rowling: Harry Potter and the Goblet of Fire

Alltför lång hyggligt fristående fjärde del. Lyfte mot slutet när det faktiskt blev en smula spännande och fantastiskt. Annars är figurerna riktiga kartongtyper som aldrig överraskar och som det är svårt att intressera sig för.